

ఫారిన్ కల్యర్

‘ధీరేధీరే పానీ కాటే పత్తర్!’ అని హిందీ. సామెత.
‘నీరు మెల్లమెల్లగా రాతిని కోస్తుందిట!’

అలివేలు ఎన్నో ఏళ్లుగా భర్త వెంకటేశ్వర్లుని వత్తిడి చేస్తోంది. కాని అతను ఆమె వత్తిడికి ఏమాత్రం లొంగలేదు. కారణం ఆమె కోరిక సామాన్యమైందేం కాదు కనుక. అయినా అలివేలు నిరాశ చెందలేదు. వీలుచిక్కీనవ్వడల్లా ఎన్నో విధాలుగా తన ప్రయత్నం కొనసాగిస్తూనే వుంది. ఎప్పటికైనా తన కోరిక నెరవేరుతుందనే గట్టి నమ్మకముంది ఆమెకు.

అలివేలు చురుకైన వ్యక్తి. అనుకున్నది సాధించి తీరాలనే మొండి వట్టుదల ఆమెది. మంచికాని చెడుకాని ఇతరులు చెప్పే వినేరకం మనిషికాదు. ఆమె డిగ్రీ చదువుతున్న రోజుల్లో ఫారిన్ వెళ్ళాలనే కోరిక కలిగింది. ఆమె కోరిక కోరికగా వుండగానే ఆమె డిగ్రీ తీసుకుంది. తండ్రి అనారోగ్యంవల్ల మరీ పై చదువులు చదివే వీలు చిక్కలేదు.

పెళ్లి సంబంధాలు చూస్తున్నారని విని తనకు ఫారిన్లో జాబ్ చేస్తున్న వ్యక్తిగాని లేదా ఫారిన్ వెళ్ళే ఛాన్స్ వున్న జాబ్లో వున్న వ్యక్తిగాని భర్తగా రావాలని ముక్కోటి వేల్పులను వేడుకుంది. కాని ఆమె ప్రార్థనను ఏ వేలుపూవిని మన్నించలేదు. చివరకు వెంకటేశ్వర్లుతో ఆమె వివాహం నిరాడంబరంగా జరిగింది.

వెంకటేశ్వర్లు ఎం.ఎం పాసై ఓ ప్రైవేట్ కంపెనీలో మేనేజర్గా పని చేస్తున్నాడు. కొద్దిగా ఛాందసుడు. దైవచింతన గలవాడు. అతనికి అన్ని సదుపాయాలు వున్న మూడు గదుల డాబా ఇల్లుంది. ఇంటిచుట్టూ వున్న కాంపౌండులో రకరకాల పూలమొక్కలు, కూరగాయల మొక్కలు పెంచడం అతని హాబీ. సినిమాలు, షికార్లు, క్లబ్బులు, పార్టీలు గిట్టవు. వెరివెరి ఫ్యాషన్స్ జోలికిపోడు.

“గణిరెద్దులా ఏమాత్రం మార్పులేని ఈ రోటీన్ జాబ్ మానేసి చక్కగా ఫారిన్ వెళ్ళే ఛాన్స్ వుండే జాబ్దేనా ట్రైచెయ్యమని భర్తకు ఎన్నో పర్యాయాలు సలహా ఇచ్చించి అలివేలు. భార్య సలహా ఏమాత్రం పట్టించుకోలేదు వెంకటేశ్వర్లు.

“తను చేస్తున్న జాబ్ తక్కువైందేమీ కాదని పిచ్చిపిచ్చి ఆలోచనలేం పెట్టుకోవద్దని” భార్యను ఎన్నో పర్యాయాలు మందలించేడు వెంకటేశ్వర్లు.

భార్యకు పట్టిన ఈ ఫారిన్ పిచ్చిని ఎలా పోగొట్టాలో అర్థం కాలేదు వెంకటేశ్వర్లుకి. అక్కడికి తమ కంపెనీవారు కలిగించిన ఎల్.టి.సి ద్వారా ప్రతి సంవత్సరం ఆమెను దేశంలో వున్న పుణ్యక్షేత్రాలూ, సుందర పర్యాటక ప్రదేశాలు తిప్పి చూపించేడు. కాని అలివేలు ధోరణిలో ఏమాత్రం మార్పురాలేదు. పైగా “ఎల్.టి.సి డబ్బులూ, బోనస్ ఇలా గుళ్ళూ గోవురాలు చూడడానికి తగలెయ్యక పోతే వాటిని దాచుకుని కూడపెట్టిన డబ్బుతో ఫారిన్ తిరిగి రావచ్చుకదా!” అని భర్తను సాధించేది.

భార్య ప్రవర్తనకు విసుగుచెందిన అటు తరువాత ఎల్.టి.సి వాడుకోవడం మానుకున్నాడు వెంకటేశ్వర్లు.

వారి ఏకైక కుమార్తె పద్మావతి. కూతుర్ని అన్ని విధాల తన చెప్పవేతల్లో వుంచుకుని తన కోరికలకు అనుగుణంగా తీర్చిదిద్దాలని నిశ్చయించుకుంది. కంప్యూటర్లో జాయిన్చేసి అందులో డిప్లమా చదివించింది.

పెద్దవాళ్ళతో పరిచయం కలుగుతుందని లేడిస్ క్లబ్లో మెంబర్గా చేరి వాళ్ళ

కార్యక్రమాలన్నింటిలోను చురుకుగా పాల్గొంటోంది అలివేలు. కూతురు పెళ్లివిషయంలో తనే చొరవ తీసుకుని లేడిస్ క్లబ్ మెంబర్స్ ద్వారా ఫారిన్లో జాబ్ చేస్తున్న పెళ్లికొడుకుల వివరాలు సేకరించింది.

క్లబ్ ప్రెసిడెంట్ రాజేశ్వరిగారి చెల్లెలి కొడుకు శ్రీనివాస్ అమెరికాలో కంప్యూటర్ ఇంజనీర్గా పనిచేస్తున్నాడని, గ్రీన్కార్డ్ హోల్డర్అని, పెళ్లి చేసుకోవాలని వచ్చేడని తెలుసుకుని భర్తను వెంట తీసుకువెళ్లి మాట్లాడింది అలివేలు. కుర్రాడిది చక్కటి పెర్సనాల్టీ. మంచి జాబ్. వారు అడిగినంత కట్టుం ఇష్టానికి ఒప్పకుని పెళ్లి నిశ్చయించింది.

‘వున్న ఒక్క కూతుర్ని ఫారిన్లో జాబ్ చేస్తున్న వాడికి కట్టబెట్టి ఫారిన్ పంపడమేంటి? అంతకంటే మంచి జాబ్ చేస్తున్న వాళ్ళు ఇండియాలో లేరా? కూతురు అల్లుడు కళ్ళముందు వుండొద్దా? అని అటు భర్త ఇటు బంధువులు అలివేలుని నిలదీశారు.

అలివేలు తన నిర్ణయం మార్చుకోలేదు.

“చంద్ర మండలానికి వెళ్లివస్తున్న ఈ రోజుల్లో ఇంకా దగ్గరా దూరమేంటి” అని అందర్నీ సమాధాన పచ్చింది.

శ్రీనివాస్ గురించి వివరాలు సేకరించి ‘అబ్బాయి బాగా డ్రింక్ చేస్తాడట!’ అని భార్యకు చెప్పబోయాడు వెంకటేశ్వర్లు.

“ఆ విషయం నాకు ముందే తెలుసు! డ్రింక్ చెయ్యడం ఈ రోజుల్లో

నేరమేం కాదండీ! అది కల్చర్! సా సైట్లో పెద్దవాళ్ళతో మసలు కోవాలి. వాళ్ళిచ్చే పార్టీలకు వెళ్ళాలి. అందరూ మీలాగ చలివిడి ముద్దలా వుంటారేంటి?" అంటూ భర్తమీద విరుచుకు పడింది అలివేలు.

శ్రీనివాస్ పెర్సనాల్టీ, జాబ్ తనకుకూడా వచ్చినందువల్ల అతడిని పెళ్ళిచేసుకోవడానికేం అభ్యంతరం పెట్టలేదు వద్యావతి.

అలివేలు కూతురు పెళ్ళి ఘనంగా జరిపించి వారిని సంతోషంగా అమెరికా వంపించింది.

ఎంతటి కఠిన పూదయం కలవారికైనా పెళ్ళిలో అప్రగింతలన్నడు కూతుర్ని అత్తవారింటికి పంపుతున్నప్పుడు వారి కన్నులు చెమ్మగిల్లక మానవు. అలివేలు విషయంలో అటువంటిది లేకపోగా ఆమె ఎంతో సంతోషంగా వుండడంచూసి అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు.

'అమెది కన్నతల్లి పూదయం కాదు కఠిన శిల' అన్నారు.

అమెరికాలో వద్యావతికి భర్త పనిచేస్తున్న కంపెనీలోనే జాబ్ వచ్చింది. విషయం తెలుసుకున్న అలివేలు ఎంతో ఆనందించి తన స్నేహితులకు చెప్పింది. కూతురు, అల్లుడు యోగ క్షేమాలను తరుచూ ఫోన్ ద్వారా తెలుసుకుంటోంది.

'డెలివరీకోసం నేను అక్కడకు రాను. మెడికల్ ఫెసిలిటీస్, ఇక్కడ బాగున్నాయని' వద్యావతి తల్లికి చెప్పింది ఫోన్లో. సహాయంకోసం తనే అమెరికా వెళ్ళాలనుకుంది అలివేలు. కాని ఆమెకు ఆ సమయంలో కాలుకి ఫ్రాక్చర్ అవడం వల్ల వెళ్ళలేక పోయినందుకు ఎంతో విచారించింది.

వద్యావతికి ఏ ప్రోబ్లంలేకుండా డెలివరీ అయి మొగిబిడ్డ వుట్టిడని వాడికి రాజీష్ అని పేరు పెట్టారని తెలుసుకుని ఆనందించింది. మనవడి ఫోటోచూసి 'కుర్రాడిది అచ్చం తల్లి పోలికే!' అనుకుంది.

గత ఎనిమిది సంవత్సరాలుగా రాజీష్ బర్తడే ఫోటోలు తల్లికి పంపిస్తోంది వద్యావతి. అలివేలుకి మనవడ్ని చూడాలనే కోరిక కలిగింది. వాళ్ళను రమ్మనమని ఎన్నో పర్యాయాలు ఫోనుచేసింది. వాళ్ళు తీరిక లేదంటూ దాటిస్తున్నారు.

వెంకటేశ్వర్లు రిటైర్ అయ్యారని తెలుసుకుని "మీరిద్దరూ వచ్చి ఇక్కడే వుండకూడదా? మీరు అక్కడ మేం ఇక్కడ, ఎందుకు? అందరం ఇక్కడే వుందాం మీరు వచ్చేయండి" అని కూతురు అల్లుడు ఇన్వైట్ చేశారు.

వారి ఇన్విటేషన్ కొండంత బలాన్నిచ్చింది అలివేలుకి. దాంతో భర్తను ముప్పాద్దులా వేధించి చివరకు అతని నోటు సరే అనిపించింది.

అలివేలుకి తన కోరిక ఇన్నాళ్ళకు ఫలించబోతున్నందుకు ఎంతో సంతోషంగా వుంది. వెంటనే ప్రయాణ సన్నాహాలు మొదలుపెట్టింది. ముందుగా ఇల్లు, ఫర్నిచర్, సామాన్లు అమ్మివేయడానికి అన్ని దిన పత్రకల్లో ప్రకటనలిచ్చింది. ఫెండ్స్ కి, క్లబ్ మెంబర్స్ కి చెప్పింది.

వెంకటేశ్వర్లు అన్న కుమారుడు నందకిషోర్ విజయనగరంలో బిజినెస్ చేస్తున్నాడు. అతను ప్రకటనచూసి బయల్దేరి వచ్చేడు. 'అదేమిటి బాబాయి! ఇల్లు, ఫర్నిచర్ అమ్మివేస్తామని ప్రకటన ఇచ్చారేంటి? అన్నాడు.

'మరేం లేదు నందూ! మేం అమ్మాయి దగ్గరకు అమెరికా వెళ్ళిపోతున్నాం. వీటి అవసరం మరి మాకు లేదు అందుకుని' అంది అలివేలు.

నందకిషోర్ ఆ ఇల్లు సామాన్లు నాలుగు లక్షలకు కొన్నాడు. తన ఇల్లు పైవారి చేతుల్లోకి పోనందుకు ఆనందించేడు వెంకటేశ్వర్లు. ఇల్లు సామాన్లు తొందరగా అమ్ముడుపోయి విముక్తి కలిగినందుకు ఎంతో ఆనందించింది అలివేలు. తాము అమెరికా వెళ్ళిపోతున్నట్లు బంధువులకు స్నేహితులకు చెప్పి వారందరి వీడ్కోలు పొంది విమాన మెక్కేరు అలివేలు, వెంకటేశ్వర్లు.

వారినంతో సాదరంగా రిసీవ్ చేసుకున్నారు అమెరికాలో కూతురు, అల్లుడు, మనవడు.

మూడురోజులు శిలవుపెట్టి వారిని చుట్టుపక్కలనున్న ముఖ్యమైన స్రదే శాలన్ని చూపించేరు. అలివేలు ఒక్క క్షణమైనా రాజీష్ ను వదలక తనవద్దే వుంచుకుని వాడికి బ్రష్ చెయ్యడం, నీళ్ళుపోయడం, డ్రస్ వెయ్యడంవంటి పనులు చెయ్యాలని ఎంతో ముచ్చట పడింది. కాని రాజీష్ అవిడకు ఆ అవకాశం ఇవ్వక తన పన్నుతానే చేసుకోవడంతో ఎంతో ఆశ్చర్యపోయింది. నిరాశ చెందింది. నాలుగోరోజు ఉదయాన్నే బోర్డింగ్ స్కూలు వ్యానువచ్చి రాజీష్ ని ఎక్కించుకుని పోయింది.

"అదేమిటి కుర్రనాగన్నని ఎనిమిదేళ్లైనా నిండలేదు! అన్నడే వాడిని బోర్డింగ్ స్కూల్లో పడేశారా? వాడు మిమ్మల్ని విడిచి వుండగలడా?" అంది అలివేలు.

"వాడికి అలవాటేనమ్మా! గత నాలుగేళ్లనుంచి అక్కడే వుంటున్నాడు. అక్కడ వారికి మంచి డిస్ ప్లేస్ వేర్చిస్తారు. టైమ్ స్రకారం అన్నీ చూస్తారు. చక్కగా చదివిస్తారు. మరి మేమిద్దరం ఉదయం 8 గంటలకు వెళ్ళే రాత్రి 8 గంటలకు వస్తాం. వాడి ఆలనా పాలనా ఎవరు చూస్తారు. వీక్ ఎండ్, వచ్చి ఒకరోజు మాతో వుంటాడు. ఇక్కడందరూ అంతే" అంది.

"మేము వచ్చేంకదా! ఇకవాడి సంరక్షణ మేము చూసుకుంటాం. వాడిని యింటిపట్టున వుండనీ. మీ నాన్నగారు వాడిని కూర్చోబెట్టి చక్కగా చదివిస్తారు. రోజు స్కూలుకి తీసుకునివెళ్ళి తీసుకొస్తారు. వాడికి కావాల్సినవన్నీ నేను చేసి పెడతాను" అంది అలివేలు ఉత్సాహంగా.

"కుద్దర్లమ్మా! వాడి స్కూలు దగ్గరేం కాదు. వంద కిలోమీటర్ల దూరంలో వేరే రూట్లో వుంది. అంతదూరం వాడు రోజూ వెళ్ళిరాలేడు" అంది.

కూతురు మాటలకు చాలా నిరుత్సాహ పడింది అలివేలు.

మర్నాడు సాయంత్రం వద్యావతి, శ్రీనివాస్ ఎంతో ఆనందంతో ఇంటికి వచ్చారు.

"అమ్మా నీకో గుడ్ మ్యాన్స్! మీ అట్టుడుగారు తన గుడ్ ఆఫీసెస్ ఉపయోగించి మీకు 'ఓల్డ్ షెర్పన్స్ కేర్ హోం'లో సీట్లు సంపాదించేరు. నెలకు ఈవ్ 500 డాలర్స్ అంటే ఇద్దరికీ నెలకు 1000 డాలర్స్ మాత్రమే నామినల్ గా చార్జి చేస్తారు. ఎడ్వాన్స్ 3000 డాలర్స్ కట్టి డబుల్ రూమ్ బుక్ చేశారు. అక్కడ మీకు అన్ని సదుపాయాలు వుంటాయి. మీకు మీల్స్, మెడికల్ కేర్, అన్నీ వాళ్ళే చూసుకుంటారు. రూమ్ లో టి.వి వుంటుంది. లైబ్రరీ కూడా వుందిట. కావాల్సిన బుక్స్ తెచ్చుకుని చదువుకోవచ్చు. అందులో మన ఇండియన్స్ కూడా వున్నారట. నెలకోరోజు వచ్చి మీరు మాతో స్టన్ చెయ్యొచ్చుట. అంతేకాదు మాకు చాలా దగ్గరో అంటే 300 కిలోమీటర్ల దూరంలోనే వుంది" అంది ఎంతో సంతోషంతో.

"ఏమిటి నీ అఘాయిత్యం. మిడిసిపాలూను! నాకరం కావడం లేదు! పేరు తెంచుకున్నట్టిన పసివాడిని బోర్డింగ్ స్కూల్లో చేర్చించేవు! కన్నవాళ్ళను రప్పించి వాళ్ళుగతిలేని అనాధలైనట్లు ఆశ్రమంలో చేర్చిస్తానంటున్నావ్! నీకు మమత, మమకారం. అనురాగం ఏ కోశాన్నైనా లేవా? నీది గుండేనా లేక రాతిబండా? అంటూ కోపంతో రెచ్చిపోయింది అలివేలు.

"ఇదీ 'ఫారిన్ కల్చర్' అమ్మా! ఇక్కడ మమత, అనురాగాలకు తావుండదు. ఓల్డ్ పేరెంట్స్ దగ్గర పిల్లలుండరు. పిల్లలు తల్లిదండ్రుల్ని తమ దగ్గర వుండనివ్వరు. ఎఫరి బతుకులు వాళ్ళవి. ముసలి వాళ్ళకు ఇల్లూవాకిలి వుంటే అందులో వుంటారు. లేకుంటే వాళ్ళవాళ్ళ తాహతులను బట్టి హోమ్స్ లో చేరిపోతారు. 'విహంగ న్యాయం!' పక్షులు పిల్లలకి రెక్కలొచ్చేవరకూ తమ గూళ్ళలో వుండనిచ్చి ఆట తరువాత బయటకు తరిమేస్తాయి అంతే! మరివాటి విషయం పట్టించుకోవు. అయినా ఎక్కడైతేనేం? అంతా ఫారినే కదా? నువ్వు కోరుకున్నట్లు ఫారిన్ లోనే వుంటావు కదా!" అని ఎంతో దృఢంగా అన్న కూతురు మాటలకు నిర్ణాంతపోయింది అలివేలు.

— రవి. ఎస్. అవధాని